

τητος ὑπὸ τοῦ Κόμητος Α. Πάλμ. Μεταφρασθεῖσα ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ. Ἐκ τῆς ἐν Ἰδρα τυπογραφίας, 1826. — Εἰς μικρὸν 4^{ον}. Σελ. 39 καὶ σελ. 15 αἰ σημειώσεις.

60. Ἐρευνα περὶ τῆς φύσεως τοῦ Διαφορικοῦ ὑπολογισμοῦ παρὰ τοῦ Δ^{ου}. Ἰωάννου Καρυνιδίου Κεφαλληνος, Ἐφόρου τῆς Ἰονίου Ἀκαδημίας, Δεκάτου τῆς Σχολῆς τῆς φιλοσοφίας καὶ διδάκτορος τοῦ Διαφορικοῦ καὶ ολοκληρωτικοῦ ὑπολογισμοῦ. Κερκύρα, ἐν τῇ τυπογραφίᾳ τῆς Διοικήσεως 1827. — Εἰς 8^{ον}. Σελ. 35. ἑλληνιστὶ καὶ γαλλιστὶ.

61. Εἰσαγωγή εἰς τὴν σπουδὴν τῆς Νεοελληνικῆς γλώττης παρὰ Σπυρίδωνος Ἰππέως Κονδοῦ, Κερκυραίου. Κερκύρα, ἐκ τῆς τυπογραφίας τῆς Κυβερνήσεως ἀνωξ'. — Εἰς 8^{ον}.

62. Ἰωάννου Βηλαρά ποιήματα καὶ πεζὰ τινα, ἐκδοθέντα παρὰ Ἀθανασίου Πολίτου, Κερκύρα. Τυπογραφία τῆς Διοικήσεως, 1827. — Εἰς μικρὸν 8^{ον}. Σελ. 235.

63. Ἀδαμαντίου Κορκῆ διάλογος δεῦτερος περὶ τῶν Ἑλληνικῶν συμπεπόντων. Ἐκδόσις δι' αὐτόν. Ἐκ τῆς ἐν Ἰδρα τυπογραφίας, 1827. — Εἰς 8^{ον}. Σελ. 80.

64. Ἱστορία τῆς παλαιᾶς Ἑλλάδος ἀπὸ τοὺς ἀρχαιστάτους χρόνους ὡς τὴν ὑποδούλωσιν αὐτῆς εἰς τὴν Ῥώμην. Κερκύρα, ἐν τῇ τυπογραφίᾳ τῆς Κυβερνήσεως. 1830. Δύο τόμοι εἰς 8^{ον}. — Ὁ Α' τόμος σὺγκειται ἐκ σελ. 435 ὁ δὲ Β' ἐκ σελ. 442.

Σημ. Μετάφρασις ἐκ τοῦ Ἀγγλικοῦ ὑπὸ Πλάτωνος Πετρίδου.

Ὁ Α'. Τόμος ἔχει δύο γεωγραφικοὺς πίνακας, ἐπιτυχῶς χαλκογραφημένους ὑπὸ τοῦ Ἑλλήνος τεχνίτου Γεωργίου Παπαγεωργίου, τοῦ ἐν ἀνθηρᾷ ἡλικία ἀποβιώσαντος ἐν Κερκύρᾳ τὸ 1833.

65. Κατήχησις τῶν κυριωτέρων κοινωνικῶν καθηκόντων, ἥτοι ἀνάπτυξις τῶν κυριωτέρων τοῦ κοινωνικοῦ Δικαιώματος καὶ Χρέους, συνταχθεῖσα ὑπὸ Μ. Χρησταρῆ πρὸς χρῆσιν καὶ ὠφέλειαν τῆς Νεολαίας. Ἐν Βουκουρεστίῳ. Ἐκ τοῦ τυπογραφείου Ι. Ἡλιάδου. 1831. — Εἰς 8^{ον}. Σελ. 209.

66. Βιογραφικὴ ἱστορία τοῦ ἀθηναίου ἥρωος Μάρκου Μπότζαρη, συντεθεῖσα καὶ ἐκδοθεῖσα παρὰ Σπυρίδωνος Μεταξᾶ Ζακυνθίου. Κερκύρα, ἐν τῇ τυπογραφίᾳ τῆς Διοικήσεως. 1831. — Εἰς 8^{ον}. Σελ. 23.

67. Κ. Οἰκονόμου αὐτοσχέδιος διατριβὴ περὶ Σμύρνης. Μελέτη ἀπὸ τοῦ τυπογραφείου τῆς ἐν Λονδίνῳ Ἀποστολικῆς ἐταιρείας. 1831. — Εἰς 8^{ον}. Σελ. 48.

68. Παρατηρήσεις εἰς τὸ φυλλάδιον τὸ ἐπιγραφόμενον α Τί συμφέρει εἰς τὴν ἐλευθερωμένην ἀπὸ Τούρκους Ἑλλάδα νὰ πράξῃ εἰς τὰς παρούσας περιστάσεις, διὰ νὰ μὴ δουλωθῇ εἰς χριστιανούς τουρκίζοντας ο Παρὰ τῶν Κυρίων Ἰωάν. Τοπάλλη καὶ Ἰωάν. Σούτζου. Γενούη, ἐκ τῆς τυπογραφίας Π. Α. Βοννάιντου. Rue Verdaine, 277. 1831. — Εἰς 8^{ον}.

(Ἔπεται συνέχεια.)

Ο ΓΑΛΙΛΑΙΟΣ

Καὶ ἡ καταδίκη αὐτοῦ.

— 000 —

Μεταξὺ τῶν μεγάλων νόων, ὅσους ἡ Εὐρώπη ἐγέννησε μετὰ τὴν τῶν γραμμάτων ἀναγέννησιν, τέταρτος ἄνθρωπος μεγαλοφυεῖς διαλάμπουσιν ὥσπερ ἡλιοι, οὕτως εἰπεῖν, μεταξὺ ἀστέρων. Ὁ Βάκων, δηλονότι, ὁ Γαλιλαῖος, ὁ Καρτέσιος, καὶ ὁ Νεύτων, προωρισμένοι ὄντες, ὡς δοικαν, ὑπὸ τῆς φύσεως ἴνα κατὰ τοὺς αὐτοὺς χρόνους ἀκμάζαντες, τῇ αὐτῇ μεγάλονόῳ πεπροικισμένοι καὶ τοῦ αὐτοῦ ζήλου πρὸς τὴν πρόοδον τῶν ἐπιστημῶν εὐχοιρήσαντες, ἀνακαλύψωσι μυστήρια τῆς φύσεως τοσούτα, ὅσα πλεῖστοι νόες εἰς πολλῶν αἰώνων περιόδου δὲν ᾔθελον δυνηθῇ νὰ ἀνακαλύψωσιν.

Ἐκ τούτων ὁ Γαλιλαῖος, ὁ ἐκ Φλωρεντίας μέγας φυσικός, ἀστρονόμος καὶ μαθηματικός, ἐπεχείρησε νὰ ἀποδείξῃ τὴν βεβρύτητα τοῦ ἀτμοσφαιρικοῦ αέρος καὶ τὴν ἀληθῆ θεωρίαν τῆς κινήσεως τῶν σωμάτων· διὰ τοῦ τηλεσκοπίου ἀνεκάλυψε πολλὰ τῆς ἀστρονομίας· παραδεχόμενος δὲ ὑπερασπίσατο ὡς οὐδεὶς ἄλλος τὸ ἀστρονομικὸν τοῦ Κοπερνίκου σύστημα· διὸ καὶ πολλὰς καὶ μεγάλας ὑπῆνεγκε καταδρομὰς ἀπὸ τοῦ Ποντίφηκος τοῆς Ῥώμης.

Ἀρχηγοί, ὡς γνωστὸν, τοῦ ἀστρονομικοῦ τούτου συστήματος ἐχρημάτισαν πάλαι ποτὲ ὁ Πυθαγόρας, ὁ ἐκ Κρότωνος Φιλόλαος ὁ Πυθαγόρειος, καὶ ἰδίως Ἀρίσταρχος ὁ Σάμιος, ἀστρονόμος ἐπίσημος, ὅστις ἀκμάσας περὶ τὸ 265 πρὶν Χριστοῦ, ἐδίδαξε παρήρησά ὅτι ὁ ἥλιος κέντρον ἐστὶ τοῦ παντός καὶ ἀκίνητος, ἡ δὲ γῆ κινεῖται περὶ αὐτόν.

Τὸ τοιοῦτο δὲ σύστημα μετὰ τοσούτους αἰῶνας ἀνεκκινισθὲν ἀπεδείχθη ὑπὸ Νικολάου τοῦ Κοπερνίκου τῷ 1507 ἔτος μετὰ Χριστόν· κατεκρίθη δὲ τῷ 1616 ὑπὸ ἱεροῦ κριτηρίου (Inquisition), ὡς ἐναντίον τῇ Π. Γραφῇ. Ὁ Γαλιλαῖος ἐπιβεβαιώσας δι' ἀποδείξεις τῶν κινήσεων καὶ ἀναντιρρήτων τὸ ἀστρονομικὸν δόγμα, κατηγορήθη ὡς αἰρετικός ὑπὸ τῶν Ἱησουϊτῶν ἐν τῷ φοβερῷ ἐκείνῳ κριτηρίῳ, καὶ καταδικάσθη εἰς εἰρκτὴν γέρας ἥδη ἐδόξαινοντούτης. Παρουσιασθεὶς εἰς ἐνώπιον τῶν κριτῶν ἴνα λάβῃ τὴν ἄφεσιν, καὶ γονυκλιτήσας ὡς ἐνόησε ἐπέθηκε τὰς χεῖρας ἐπὶ τοῦ Β'ιαγγελίου καὶ ἠρνήσατο μεθ' ὅρκου τὸ δόγμα λέγων· «*Corde sincero et sibi non sicta, ubi iuro, maledico et detestor supra dictos errores et haereses*» ἥτοι· ἐν εὐληκρίᾳ καὶ πίστι· ἀνεπακρίτῳ ἀρνοῦμαι, καταρῶμαι καὶ ἀποστρέφωμαι τὰ προσηρημένα σφάλματα καὶ αἰρέσεις. Ἀλλὰ τὸ συνειδὸς ἤλεγχεν εἰσέτι τὸν φιλόσοφον διὰ τὰ ψευδῆ ὁρκωμώσια· ἐπ' ᾧ καὶ τετραγμένως ὅλως καὶ τὰ ὅμματα εἰς γῆν κατανεύσας, εἶπεν· «*e pur si muove, καὶ ὅμως κινεῖται*».

Ἡ τοῦ Γαλιλαίου καταδίκη, συμβᾶσα τῷ 1633 ἔτει, ἀποδεικνύει πόσον ἰσχύει ἡ δεισιδαιμονία κατὰ

τῆς ἀληθείας καὶ ἡ τῶν λαοπλάνων ἀπάτη κατὰ τῆς φιλοσοφίας. Ὅπως δὲ ποτ' ἂν ᾗ, στερότεράν ταύτης καὶ λαμπροτέραν ὑπὲρ τῆς ἀληθείας διαμαρτύρησιν οὐδ' αὖτις ἴσως τῆς καθόλου ἱστορίας ἀπαντῶμεν.

Κατ' ἐκείνους δὲ τοὺς χρόνους διατρέψων ὁ Καρτέσιος ἐν Ὀλλανδίᾳ κατεγίνετο εἰς τὴν συγγραφὴν τὴν περὶ τῆς ἀναμορφώσεως τῆς φιλοσοφίας. Τὰ δὲ κατὰ τὸν Γαλιλαῖον οὕτω κατέπληξαν αὐτόν, ὥς παρ' ὀλίγον νὰ παραδῶ τῇ πυρὶ τὰ ἴδια χειρόγραφα.

Α.

ΑΡΧΑΙΩΝ ΑΝΑΚΑΛΥΨΕΙΣ.

—•••••

Ἐν ταῖς παρὰ τῷ Θησεῖω ἀνασκαφαῖς τῆς ἀρχαιολογικῆς ἐταιρίας, ἀνευρίσκονται καθ' ἐκάστην πολλὰ μεταξὺ τῶν λίθων τεμάχια, φέροντα ἀρχιτεκτονικῆς καὶ γλυπτικῆς τέχνης σημεῖα, δεικνύοντα ὅτι ἐν τῷ ἀνασκαπτομένῳ χώρῳ ὑπῆρχον, πλὴν τῶν σωζομένων, καὶ ἄλλα πολλὰ ἔργα τῆς τέχνης, ἃ οἱ κατὰ κειρὸν οἰκοδομοῦντες συνέτριβον πρὸς ἰδίαν χρῆσιν. Μεταξὺ ἄλλων ἀνευρέθη καὶ τις λίαν ἀρχαία ἐπιγραφὴ, ὡς εἰκάζεται ἐκ τοῦ σχήματος τῶν γραμμῶν, γεγραμμένη μάλιστα ἐκ δεξιῶν πρὸς ἀριστερά.

Εἰς δὲ τὰς ἐν τῇ Ἀκροπόλει ἀρχαιολογικὰς ἐργασίας ἀνευρέθησαν ἐν μὲν τῇ πρὸ τοῦ Παρθενῶνος δεξαμενῇ λείψανα τῆς ἀκμζούσης γλυπτικῆς τέχνης, ἥτοι ἀγαλμάτια τὰ μὲν ἀνδρῶν, τὰ δὲ γυναικῶν, καὶ τμήματα ἐπιγραφῶν, τὰ μὲν φόρων τῶν συμμάχων, οὗς ἔφερον μετὰ τὰ Περσικά, τὰ δὲ τῆς ἐπιγραφῆς τῶν ἱερῶν χρημάτων τῆς Ἀθηναίας. Τὰ τμήματα ταῦτα διατηροῦνται χωριστά, ὅπως συναρμοσθῶσι κατὰ τὸ δυνατόν καὶ ἀπαρτίσωσι τὸ ὅλον τῶν ἐπιγραφῶν. Λόγου δὲ ἁξιά εἰσι ποῦς ἔππου μετὰ ὀπλῆς ἐκ τῶν ὑπαρχόντων πιθανῶς εἰς τὸ αἶτωμα τοῦ Παρθενῶνος, καὶ χεῖρ ἀριστα κατεργασμένη κολοσσίου ἀγάλματος, ἴσως τοῦ Ποσειδῶνος αὐτοῦ, οὗ τὸ ἀγαλμα ἴστατο ἐπὶ τοῦ αἰτώματος τοῦ ῥηθέντος νηοῦ· ἡ χεῖρ αὕτη ἔφερε πιθανῶς τὴν τρίαιναν τοῦ θεοῦ. Πρὸ δὲ τοῦ Παρθενῶνος ἀνευρέθησαν καθ' ὅλον τὸ πλάτος αὐτοῦ ὀκτὼ σειραὶ βαθμίδων λελατομημέναι ἐν αὐτῷ τῷ βράχῳ τῆς Ἀκροπόλεως, ἐφ' ὧν ἴστανται ἀναθήματα, ὧν μναίαν ποιεῖται Λυκοῦργος ὁ ῥήτωρ. Πρὸ αὐτῶν πάσαι ἴσταντο ἀνδριάντες καὶ συμπλέγματα λόγου ἁξία, οἷα τὸ σύμπλεγμα Λυσίππου, θυγατρὸς τοῦ Ἀλκιβιάδου καὶ τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς Πανδαίου, τὸ Μύρωνος τοῦ Περικλέους καὶ τῆς γυναικὸς αὐτοῦ Τιμοστράτης καὶ τῆς θυγατρὸς αὐτῶν Ἀριστομάχης μετὰ τοῦ ἀνδρὸς ταύτης Ἐχεκλέους. Τοιοῦτον ἦν

καὶ τὸ τοῦ Ἠγελοῦ, ἐπὶ τοῦ βήθρου οὕτινος ὑπάρχει τὸ παρὸν ἐπίγραμμα.

Παρ)θέτω Ἐκφάγτω με πατήρ ἀνέθηκε καὶ υἱὸς ἐνθάδ' Ἀθηναίη μνημα πόγων Ἀρείος

Ἠγελοῦχος μεγάλης τε φιλοφειδῆς ἀρετῆς τε πάσης δωρεὰν σχώρ, τὴν δὲ πόλιν νέμεται. Κρίτειος καὶ Νησιώτης ἐποιήσατ' αὐτήν.

Πλὴν τῶν ἀνεκαλύψεων τούτων γίνονται καὶ πολλαὶ ἄλλαι ὁσημέρσι ἐν τε τῇ Ἀκροπόλει καὶ τῇ πόλει αὐτῇ, περὶ ὧν θέλομεν γράψαι ἄλλατε.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ.

—ooo—

Ἐν τῷ φυλλαδίῳ 204 τῆς 15 Σεπτεμβρίου ὑμειλῶντες περὶ βιβλίων ἐμέμνημεν τὴν φειδωλίαν τῆς ἐξουσίας μὴ δαπνῶντες ὀλίγα πρὸς κατάρτισιν τῆς δημοτικῆς βιβλιοθήκης. Τὴν παρατήρησιν ταύτην ἀναγνούς ὁ ἐν Κερκύρῃ φιλογενὴς Κ. Ἰ. Βαρβιττώτης, οὕτινος ἔργα ἐδημοσιεύθησαν καὶ δημοσιευθήσονται διὰ τῆς Παρδώρας, προτέρως πεντακοσίαις δραχμαῖς. Ἐπαινοῦντες τὴν φιλοπατρίαν τοῦ ἀνδρὸς, εὐχόμεθα νὰ μιμηθῶσιν αὐτὸν καὶ ἄλλοι.

Η ΧΡΥΣΗ ΜΕΤΡΙΟΤΗΣ.

—ooo—

Ἡ κυρία Ἐλουητίου, γυνὴ τοῦ ὁμωνύμου ἀρχιτελῶνους, συγγραφέως τοῦ βιβλίου τῆς Εὐφυίας, ἀπώλεσε κατὰ τὴν ἐν Γαλλίᾳ ἐπανάστασιν τὴν μεγίστην περιουσίαν τῆς· ἀλλ' ἀληθῶς φιλοσοφοῦσα, οὐδὲν ἀπώλεσε τῆς φυσικῆς αὐτῆς φαιδρότητος, αἰσθανομένη τὸ ὄφελος ὅλον τῆς χρυσεῖς ταύτης μετριοτήτος περὶ ἧς ποιεῖται λόγον ὁ Ὁράτιος.

Ἐλθὼν ποτε ὁ Ναπολέων εἰς ἐπίσκεψιν αὐτῆς ἐν Auteuil, ὅπου εἶχεν ἀποχωρίσαι ἔλεγεν ὅτι θαυμάζει βλέπων αὐτὴν ὑποζέρουσαν μετὰ γενναιότητος τὴν ἀπώλειαν τηλικούτου πλούτου. « Δὲν γνωρίζετε, ἀπεκρίθη, πόση εὐτυχία μένει εἰς τρία πλέθρα γῆς. »

ΛΥΣΙΣ

τοῦ ἐν τῷ φυλλαδίῳ 207, αἰνίγματος.

—•••••

Θήρα — Ἡρα.

—ooo—